

Slovenska ilustratorka Jelka Reichman (z dekliškim priimkom Šubert) se je rodila 23. avgusta 1939 v Ljubljani. Njena oče in mama sta bila učitelja, vendar sta med drugo svetovno vojno (tj. 1941–1945) ostala brez službe, zato je zgodnja otroška leta preživljala v predmestju Ljubljane, na Prulah. Družina je tu živela ob pomoči dedka, ki je bil obrtnik, in babice, ki je obdelovala majhen vrt.

Po drugi svetovni vojni so starši dobili službo na Koroški Beli, zato je obiskovala osnovno šolo najprej tam, nato pa v Ljubljani; tu je obiskovala tudi gimnazijo. Med šolskimi predmeti ni marala športne vzgoje, bala se je profesorice za matematiko, najraje pa je imela slovenščino. Po maturi se je vpisala na likovno akademijo v Ljubljani. Med študijem se je preživljala sama, največ s poučevanjem.

Po diplomi se je zaposlila kot učiteljica likovne vzgoje na osnovni šoli, toda kmalu se je odločila za poklic svobodnega umetnika.

Jelka Reichman je ilustrirala okoli 200 knjig. Prvo knjigo je poslikala že leta 1964, in sicer Pravljico o šivilji in škarjicah, ki jo je konec 19. stoletja napisal slovenski pesnik Dragotin Kette. Sledile so knjige Miškolin, Nana, mala opica, Moj prijatelj Piki Jakob, Maček Muri, Zmaj Direndaj, Arne na potepu in druge. Med njenimi ilustracijami so zagotovo najbolj znane tiste v knjigi Maček Muri (napisal jo je pesnik Kajetan Kovič); prvič je izšla leta 1974 in bila doslej natisnjena v več kot sto tisoč izvodih.

Jelka Reichman je ilustrirala okoli 200 knjig. Prvo knjigo je poslikala že leta 1964, in sicer Pravljico o šivilji in škarjicah, ki jo je konec 19. stoletja napisal slovenski pesnik Dragotin Kette. Sledile so knjige Miškolin, Nana, mala opica, Moj prijatelj Piki Jakob, Maček Muri, Zmaj Direndaj, Arne na potepu in druge. Med njenimi ilustracijami so zagotovo najbolj znane tiste v knjigi Maček Muri (napisal jo je pesnik Kajetan Kovič); prvič je izšla leta 1974 in bila doslej natisnjena v več kot sto tisoč izvodih.

Ilustrirala je mnogo učbenikov, objavljala v revijah za otroke (npr. Ciciban, Cicido) in sodelovala s televizijo. Imela je več kot 20 samostojnih razstav, sodelovala pa je tudi na mnogih mednarodnih razstavah. Za UNICEF je izdelala 7 voščilnic, oblikovala in ilustrirala pa je tudi priložnostne znamke za slovensko pošto – ena od njenih znamk je bila leta 2003 imenovana za znamko leta v Združenih državah Amerike. Poleg tega je pripravila celostno podobo za Hermanov muzej v Celju, tj. edini pravi otroški muzej pri nas.

Za svoje delo je prejela veliko nagrad, najpomembnejša med njimi je Smrekarjeva nagrada za življenjsko delo.

Slikarka živi in dela v Ljubljani. Njeno stanovanje je mala galerija in starinarnica obenem. V njem ustvarja ilustracije (zdaj pripravlja osnutke ilustracij, ki bodo krasile pročelje otroške bolnišnice v Ljubljani) ter zbira stare punčke in medvedke – če na boljšem trgu odkrije zanimivega medvedka, ga kupi, četudi je ves zdelan od starosti; nato ga obnovi, mu prišije nov uhelj ali izgubljeno oko. Punčke in medvedki, ki jih hrani doma, »zaživijo« tudi v njenih ilustracijah.